

Beveiligingsteam geniet van roze sfeer Giro d'Italia.

Het Beveiligingsteam Zeeuws-Vlaanderen kijkt tevreden terug op hun assistentie op Schouwen-Duiveland bij de sfeervolle doorkomst van de Giro d'Italia.

Het team vertrok om 9 uur vanuit Hengstdijk richting Scharendijke, waar de laatste instructies door de politie werden gegeven en er voor ieder een roze t-shirt gereed lag. Via het parkoers vertrok ieder rond 12 uur naar zijn beveiligingspost. De dorpen Ellemeet, Renesse en Burgh-Haamstede waren versierd met roze ballonnen, Italiaanse vlaggen, kunstzinnige fietsen en verder met alles wat roze is. In Ellemeet was zelfs het wegdek roze geschilderd. In de polders waren grote poppen van pakken stro gemaakt. Rond half 1, ruim 2 uur voor de doorkomst van de renners, stonden op sommige plaatsen de mensen al rijen dik langs het parkoers en de terrassen zaten overvol. Het publiek was op deze zonnige dag in grote getale opgekomen en in opperbeste stemming.

Peter van der Veecken vertelt:

“Nadat ieder van ons team z'n plaats had ingenomen, begaf ik mij rond 1 uur naar m'n positie in een bocht van het parkoers in Burgh-Haamstede. Wachten op het sein om het parkoers af te sluiten; tijd om eens een kijkje te nemen in het lunchpakket wat we van de organisatie hadden gekregen. Toen ik net het eerste broodje ham in de hand had, kwamen de eerste mensen al naar me toe. Een Duits gezin vroeg wanneer de renners langs zouden komen. Om in het Duits te antwoorden, moest ik zo diep nadenken, dat ik het broodje helemaal vergat. Terwijl ik de mensen te woord stond, voelde ik iets bewegen langs mijn hand. De hond van het gezin nam een ferme hap van m'n broodje ham. Gelukkig was het lunchpakket behoorlijk gevuld, maar bij het nuttigen van de overige broodjes was ik wel extra op m'n hoede. Na enkele mensen te woord te hebben gestaan, kreeg ik de vraag: Je bent toch wel een Belg? Ik weet dat m'n Duits niet al te best is, maar blijkbaar is m'n Zeeuws-Vlaamse dialect ook duidelijk in mijn Nederlandse uitspraak te horen.

Na tientallen keren uitgelegd te hebben dat er eerst een reclamekaravaan zou passeren en tegen 3 uur de renners, kwam het sein om het parkoers af te sluiten. Zodra de hekken op het wegdek stonden, stroomden de mensen van alle kanten toe. In een bocht is immers de snelheid van de renners iets minder, zodat je de renners beter kan zien. Bovendien verwachtten sommige toeschouwers valpartijen, omdat de renners vanaf een brede weg de smalle Daleboutsweg indraaiden. De automobilisten die toch tot bij het parkoers doorreden, legde ik uit dat tot ongeveer half 4 het parkoers afgesloten bleef. Tot m'n verbazing bleef iedereen erg gemoedelijk en velen besloten om de auto aan de kant te zetten en ook een kijkje te komen nemen. Het leek wel alsof zelfs de grootste mopperkont de wereld door een roze bril bekeek op deze feestelijke dag. Ondertussen was de mensenmassa achter de hekken zo groot geworden, dat de automobilisten zelf al de conclusie trokken dat ze er niet door konden.

Na het afsluiten van het parkoers kwamen er busjes langs gereden met merchandise, tegenwoordig noemen ze dat gadgets of goodies, leuke hebbedingetjes. Er waren 10 busjes, elk met een geluidsinstallatie. Nadat elk busje minstens 4 keer langs was gekomen, kon ik de tekst dromen: Ongelooflijk, 9 producten van de Giro d'Italia voor maar 10 euro. De mensen begonnen zich vragen te stellen: Bedoelden ze hier nu de reclamekaravaan mee van ongeveer 50 wagens; 10 dezelfde busjes die 5 keer langs komen? Maar eindelijk kwamen er meer politieauto's en motoren langs. De

spanning onder het publiek nam zichtbaar toe. Een bonte stoet van reclameauto's met wuivende mensen trok voorbij. En alle mensen stonden terug te zwaaien en te juichen langs de kant. Dit publiek was zo enthousiast, het maakte niet uit wie of wat er langs kwam, ieder werd met gejuich begroet. Nadat er 3 helikopters boven onze hoofden cirkelden, liep de spanning op naar een hoogtepunt. Nu kon het niet lang meer duren. Eindelijk kwamen de eerste renners in het zicht. Omdat ik niemand van de organisatie had gezien met een gele vlag, besloot ik om zelf met de gele vlag bij de bocht te gaan staan en blies de longen uit m'n lijf op m'n fluitje. Iedere groep werd met geweldig enthousiasme begroet en aangemoedigd. Dit enthousiasme duurde van de eerste tot de laatste renner. Ieder bleef staan tot de bezemwagen was gepasseerd. En alle renners kwamen zonder valpartijen de smalle straat ingedraaid.

Nadat het publiek in alle richtingen verdween en ik het parkoers weer vrijgegeven had, ben ik snel m'n collega's gaan oppikken, om via de Stormvloedkering richting Middelburg te rijden. Onderweg volgden we via de radio de geweldige strijd tegen de wind langs de Zeeuwse kust. Onze route via Veere en Zanddijk was rustig en zonder opstoppingen bereikten we parking Ramsburg in Middelburg. Toen we in de richting van het parkoers liepen, was het eerste wat we hoorden: Ongelooflijk, 9 producten van de Giro d'Italia voor maar 10 euro. En toen we de busjes op het parkoers zagen, wisten we dat we nog ruim op tijd waren. Met onze roze Giro d'Italia Crew t-shirts wurmden we ons door de mensenmassa tot net voorbij de finish. Hier zagen we hoe Wouter Weylandt de etappe won. We stonden precies tegenover het huldigingspodium en zagen alle truien (en missen) aan ons voorbijtrekken. Ook onze Commissaris der Koningin Karla Peijs had voor de gelegenheid haar roze jasje uit de kast gehaald. Zij mocht samen met de nieuwe roze trui drager Vinokoerov het podium betreden. Na alle huldigingen en een hapje te hebben gegeten, keerden we terug naar ons eigen landje apart. Nadat ik m'n collega's thuis had afgezet, kwam er een eind aan een lange, maar ontzettend leuke dag. Het is leuk om aan zo'n fantastisch evenement te hebben meegewerkt. Thuisgekomen plofte ik op de bank, en wat werd daar voor me op tafel neergezet: Een kop koffie met een roze koek !!!"

